

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

9 maja 2024 roku

Sąd Rejonowy w Opolu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący- sędzia Marzena Drozdowska

Protokolant sądowy- sekretarz sądowy Weronika Tymków

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Opolu- Anna Skroban- Wojciechowska

po rozpoznaniu: 28 września 2023 roku, 8 lutego 2024 roku, 21 marca 2024 roku,
25 kwietnia 2024 roku

sprawy:

Oskarżonego o to, że:

- I. W okresie od nieustalonego dnia do dnia 19 października 2022 r., w nieustalonym miejscu, ujawnionym w przy , działając wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci pieniędzy, udzielił osobie o danych środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste o łącznej masie netto 889,01 g wymienionego w grupie I-N Załącznika nr 2 Rozporządzenia Ministra Zdrowia z 17 sierpnia 2018r. (t.j. Dz. U. z 2022r., poz. 1665),

To jest o przestępstwo z art. 59 ustęp 1 ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

- II. W dniu 9 listopada 2022 r. w przy , działając wbrew przepisom ustawy, posiadał znaczną ilość środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste o łącznej masie 2 612,83 g, wymienionego w grupie I-N Załącznika nr 2 do Rozporządzenia Ministra Zdrowia z 17 sierpnia 2018r. (t.j. Dz. U. z 2022r., poz. 1665),

To jest o przestępstwo z art. 62 ustęp 2 ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

1. Na podstawie art. 17 ~~paragraf~~ 1 punkt 3 kpk, art. 1 paragraf 2 kk umarza postępowanie wobec . . . oskarżonego o popełnienie czynów opisanych w punktach I, II wyroku,
2. na podstawie art. 632 punkt 2 kpk koszty procesu ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1		Sygnatura akt SR Opole	II K 753/23
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3-8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.		I. W okresie od nieustalonego dnia do dnia 19 października 2022 roku w nieustalonym miejscu, ujawnionym w przy działając wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci pieniędzy, udzielił osobie o danych środek odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste o łącznej masie netto 889,01 g, wymienionego w grupie I-N Załącznika nr 2 Rozporządzenia Ministra Zdrowia z 17 sierpnia 2018 roku (t.j. Dz. U. z 2022 roku, pozycja 1665), to jest o przestępstwo z art. 59 ustęp 1 ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii; II. W dniu 9 listopada 2022 roku w przy działając wbrew przepisom ustawy, posiadał znaczną ilość środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste o łącznej masie 2 612,83 g, wymienionego w grupie I-N Załącznika nr 2 do Rozporządzenia Ministra Zdrowia z 17 sierpnia 2018 roku (t.j. Dz. U. z 2022 roku, pozycja 1665), to jest o przestępstwo z art. 62 ustęp 2 ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione		Dowód	Numer karty
19 października 2022 roku w sortowni DPD w przy ulicy ujawniono paczkę kurierską o numerze zawierającą susz ziela konopi innych niż włókniste o masie netto 889,01 g oraz list przewozowy na dane nadaną ze Sklepu z siedzibą v który na podstawie zezwolenia zawartego w decyzji Marszałka Województwa Śląskiego z 27 maja 2021 roku o numerze prowadził Do paczki załączona była ulotka sklepu oraz paragon na 4200		<u>wyjaśnienia oskarżonego</u>	393-396. 621-623
		<u>Zeznania świadków:</u>	
			30-32
			506-507

złotych. 9 listopada 2022 roku w nomieszczeniach zajmowanych przez ... przy ulicy ... zabezpieczono worki oraz koperty z zawartością suszu ziela konopi innych niż włókniste o masie netto 2612,83 g. Ziele konopi, które sprzedawał oskarżony było sprowadzane z Włoch jako konopie włókniste o zawartości Δ^9- tetrahydrokannabinolu poniżej 0,3%. W rzeczywistości próg ten był w zabezpieczonych próbkach przekroczony i zawierały one średnio od 0,39% do 0,51% ww. substancji, przy jednoczesnej zawartości od 4,71% do 8,19% kannabidiolu.		683-684
	<u>Ustne opinie biegłych:</u>	683-685
	<u>Dowody z dokumentów:</u>	
	- protokół oględzin przesyłki kurierskiej,	4
		5-7, 56- 58, 59-61
	- protokoły zatrzymania rzeczy,	9
	- dokumentacja z Urzędu Celno-Skarbowego w	10
		11
	- list przewozowy,	17-22, 33- 43
	- paragon,	54-55
	- dokumentacja związana z najmem lokalu,	24-26, 65- 79
	- protokoły przeszukań,	90
	- dokumentacja przedłożona przez oskarżonego,	93-108, 483-488
	- dokumentacja fotograficzna,	110-111, 481
	- dokumentacja z Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego,	112-139
		142-228
	- dokumentacja z Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa,	232-303
	- protokół oględzin akt Pomorskiego Urzędu Celno- Skarbowego w	426-428
	- dokumentacja Masdiag DNA	46-49,

		141-147
		304-309, 312
		315-383. 404-416
	Centrum Ekspertyz Kryminalistycznych sp. z o.o., - protokół oględzin segregatora wraz z dokumentacją i zeszytem, - pismo z KPP w z załącznikami, - <u>opinie biegłych</u>:	643-647
nie był uprzednio karany sądownie.	- opinia biegłego z Dane o karalności	518, 600, 659
jest kawalerem, nie ma dzieci. Zdobył wykształcenie średnie, z zawodu jest mechanikiem lotnictwa. Prowadzi działalność gospodarczą – sklep konopny – uzyskuje dochody w wysokości około 3000 zł netto miesięcznie. Nie posiada majątku większej wartości. Nie leczy się psychiatrycznie, neurologicznie ani od uzależnień.	Dane osobo-poznawcze	393, 519, 601, 620, 654, 681- 682, 688
Fakty uznane za nieudowodnione		
<i>Lp</i>	<i>Oskarżony</i>	<i>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</i>
1.2.1.		jw.
<i>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</i>		<i>Numer karty</i>
-----		-----

		proceeds and sells products of hemp with high CBD content – as reliable – as unequivocal, consequential and consistent. The defendant claimed, that even if the THC content in the extract exceeded 0.3%, it would not have any significance for its psychoactivity.
	-Evidence from the documents; -expert opinions; -criminal card, data on the defendant;	Evidence from the documents – as not raising doubts – was not questioned, none of the parties submitted anything to the evidence objections. Criminal card and data on the defendant – did not raise doubts, they were prepared by the evidence by authorized persons and within their competence. Criminal card – is an official document issued by the Ministry of Justice – Criminal Register, there are no grounds, to question the reliability of the indicated in its content. Reasuming: the evidence and its authenticity, the admissibility for the current criminal proceedings was not subject to questioning by any of the parties. The conviction of the Court on the value of evidence for the determination of the factual state and explanation of the circumstances of the case and the insignificance of other remains under the protection of the provision of art. 7 of the CrPC, if: is preceded by disclosure in the course of the trial of the main shape of the circumstances of the case; stands as an expression of the consideration of all the circumstances of the case, both for and against the defendant; is consistent with the indications of knowledge and experience of life, and above all the motives were logically presented in the justification of the judgment. The Court is obliged to be so because of the conduct of all the relevant evidence, and not all the possible. The essence of the provision of art. 410 of the CrPC is that, the Court issuing a judgment cannot rely on that, what was not disclosed in the trial, as well as that, the judgment cannot be issued on the basis of part of the evidence material, and it must be the result of the analysis of the full disclosure of the circumstances, and therefore also of those, which are doubted. The conviction of the Court on the reliability of some evidence and unreliability of other remains under the protection of the provision of the procedural law, and in particular art. 7 of the CrPC. Therefore, when m.in. stands as a result of the consideration of all the circumstances of the case, both for and against the defendant. The Court for reliable accepted expert opinions prepared in the subject matter of the case, it is written, as well as oral supplementing expert opinions. Issued in the case opinions were full, clear. Issued by persons in this area competent, possessing necessary knowledge and experience. It is not possible to recognize also, that they did not decide on the specified issues, in the area – which were left open.
Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp.	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

OCENA DOWODÓW		
Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. fakt z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1.1.1.	Zeznania ww. świadków;	Zeznania ww. świadków mają odzwierciedlenie w pozostałych zebranych w sprawie dowodach, które Sąd uznał za wiarygodne. Ponadto nie zawierały one sprzeczności, które dyskwalifikowałyby ich wartość dowodową. Ww. świadkowie zeznawali w sposób pełny i wyczerpująco przedstawili wiadome ww. wydarzenia.
	Wyjaśnienia-oskarżonego;	Gdy oskarżony decyduje się na złożenie wyjaśnień, to podlegają one ocenie pod względem wiarygodności- tak jak każdy inny dowód. Uprawnienia oskarżonego określone w art. 74 § 1 k.p.k. oraz art. 175 § 1 k.p.k. pozwalają na autonomię w zakresie kształtowania linii obrony i uwalniają od skutków procesowych (a niekiedy także materialnoprawnych) osoby składającej wyjaśnienia niezgodne z rzeczywistością. Oskarżony musi się jednak liczyć z tym, że w sytuacji, w której zdecyduje się na złożenie wyjaśnień o określonej treści, podlegają one ocenie- jak każdy inny element materiału dowodowego. Dlatego nie jest niczym nadzwyczajnym sytuacja, kiedy rekonstrukcja stanu faktycznego opiera się w większym (jak w tej sprawie), czy mniejszym stopniu na podważeniu linii obrony oskarżonego i jest wsparta wykazaniem logicznego nieprawdopodobieństwa podawanego przez niego przebiegu zdarzeń. Dla oceny dowodu z wyjaśnień oskarżonego istotne znaczenie ma to, między innymi, czy są one potwierdzone innymi dowodami, choćby w części, czy są spontaniczne, złożone wkrótce po przeżyciu objętych nimi zdarzeń, czy też po upływie czasu umożliwiającego uknuć intrygi, czy są konsekwentne i zgodne co do zasady w kolejnych relacjach składanych w różnych fazach postępowania, czy też zawierają informacje sprzeczne, wzajemnie się wykluczające, czy składający wyjaśnienia sam siebie również obciąża, czy też przerzuca odpowiedzialność na inną osobę, by siebie uchronić przed odpowiedzialnością. Oskarżony wyjaśnił, że prowadził działalność w zakresie sprzedaży produktów konopnych. Susz konopi włóknistych sprowadzał legalnie z Włoch. Nie miał interesu by wprowadzać na rynek ziele konopi o zawartości THC powyżej 0,3%. Susz, którym handlował, był pod tym kątem sprawdzany. Z uzyskanych przez niego informacji wynika, że nawet po przekroczeniu tego progu substancja nie jest psychoaktywna, zwłaszcza przy tak dużej zawartości CBD, jaką cechowały się jego produkty. Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne, były bowiem logiczne, rzeczowe, konsekwentne, są zgodne z ustalonym stanem faktycznym, nie było podstaw, aby nie opatrzyć wyjaśnień oskarżonego atrybutem wiarygodności. Sąd uznał, że wyjaśnienia oskarżonego w części, w której podał, że

faktu z pkt 1.1 albo 1.2		
1.2.1.	-----	-----
PODSTAWA PRAWNA WYROKU		
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony
☐ 3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	-----	-----
Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej		

☐ 3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	-----	-----
Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej		

☐ 3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	-----	-----
Zwiąże wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiąże o powodach warunkowego umorzenia postępowania		

☒ 3.4. <u>Umorzenie</u> <u>postępowania</u>	1	
Zwiąże wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiąże o powodach umorzenia postępowania		
Przestępstwo z art. 59 ustęp 1 ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii polega na udzieleniu innej osobie – w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej – środka odurzającego, substancji psychotropowej lub nowej substancji psychoaktywnej, ułatwia użycie albo nakłania do użycia takiego środka lub substancji. „Udzielenie” należy rozumieć jako „przekazanie”, „wręczenie”, „dostarczenie” czy „danie”. Bardzo ogólne wyjaśnienie pojęcia korzyści majątkowej lub osobistej zawiera art. 115 §		

4 k.k., uznający, że jest to korzyść zarówno dla siebie, jak i dla kogo innego. W zasadzie przepis ten nie określa bliżej, co stanowi ową korzyść. W doktrynie i judykaturze przyjmuje się, że korzyścią majątkową jest przysporzenie sobie lub komu innemu majątku albo uniknięcie strat lub też zmniejszenie obciążenia majątku. Ma ona wartość ekonomiczną, a więc jej wielkość może być wyrażona sumą pieniężną. Środkiem odurzającym z kolei jest substancja określona w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 44f pkt 2 ustawy, a konkretnie w Załączniku nr 2 do Rozporządzenia Ministra Zdrowia z 17 sierpnia 2018 roku w sprawie środków odurzających, substancji psychotropowych, prekursorów kategorii I i preparatów zawierających te środki lub substancje. Przestępstwo opisane w art. 59 ust. 1 ustawy mogą być popełnione wyłącznie umyślnie, z zamiarem bezpośrednim, a to ze względu na znamię celu, które czyni je przestępstwami kierunkowymi.

Art. 62 ust. 1 ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii statuuje przestępstwo nielegalnego posiadania środków odurzających lub substancji psychotropowych. Znamię czasownikowe „posiadać” należy rozumieć jako faktyczne, choćby krótkotrwałe władztwo nad rzeczą. Jego synonimem jest słowo „mieć”. Legalna definicja „posiadania” zawarta jest w art. 336 k.c., w którym stwierdza się, że „posiadaczem rzeczy jest zarówno ten, kto nią faktycznie włada jak właściciel (posiadacz samoistny), jak i ten, kto nią faktycznie włada jako użytkownik, zastawnik, najemca, dzierżawca lub mający inne prawo, z którym łączy się określone władztwo nad cudzą rzeczą (posiadacz zależny)”. Można przyjąć, że każde władanie środkiem odurzającym lub substancją psychotropową jest posiadaniem w rozumieniu przepisu art. 62 ustawy (M. Maraszek, *Glosa do uchwały składu 7 sędziów SN z dnia 27 stycznia 2011 r., I KZP 24/10*). Czyn wyczerpuje ustawowe znamiona, jeżeli jest popełniony wbrew przepisom ustawy, która określa do jakich celów i przez jakie podmioty mogą być wykorzystywane substancje zaliczane do poszczególnych grup środków odurzających i substancji psychotropowych. Strona podmiotowa tego przestępstwa polega na umyślności, przy czym możliwe są obie postaci zamiaru. Art. 62 ust. 2 ustawy przewiduje typ kwalifikowany przestępstwa nielegalnego posiadania środków odurzających. Znamieniem kwalifikującym ustawy jest „znaczna ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych”. Z wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 18 kwietnia 2000 roku, II AKa 22/00: „kryterium decydującym o tym, czy ilość środków odurzających jest «znaczna», «nieznaczna» czy «zwykła» są: ich masa wagowa (gramy, kilogramy, tony, ilość porcji), rodzaj środka odurzającego (podział na narkotyki tzw. twarde i miękkie) i cel przeznaczenia (w celach handlowych, na potrzeby własne)”. Przestępstwo można popełnić umyślnie, z zamiarem zarówno bezpośrednim, jak i ewentualnym.

W przedmiotowej sprawie niewątpliwie doszło do wypełnienia znamion czynu z art. 59 ust. 1 ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii. Oskarżony sprzedał ziele konopi innych niż włókniste o masie netto 889,01 g osobie o danych za 4200 złotych i wysłał je za pośrednictwem przesyłki kurierskiej. O takim zakwalifikowaniu tej substancji decyduje cechująca je suma zawartości delta-9-tetrahydrokannabinolu oraz kwasu tetrahydrokannabinolowego, która przekraczała 0,3%, a zatem zgodnie z art. 4 pkt 5 ustawy *a contrario* nie można było jej uznać za konopie włókniste.

Oskarżony wypełnił także znamiona przestępstwa z art. 62 ustęp 2 ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii. W zajmowanych przez niego pomieszczeniach przy ulicy [...] znajdowały się środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste o łącznej masie 2612,83 g netto. Oskarżony nie zaprzeczał faktowi, że substancje te należały do niego. Masa zabezpieczonych środków przemawiała za uznaniem, że ich ilość była znaczna.

Niemniej jednak w ocenie Sądu społeczna szkodliwość tego czynu jest znikoma, stąd Sąd nie przypisał oskarżonemu popełnienia przestępstw z art. 59 ustęp 1 oraz art. 62 ustęp 1 ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i umorzył wobec niego postępowanie na podstawie art. 17 § 1 punkt 3 k.p.k. Czyn popełniony przez ww. nie może zostać uznany za przestępstwo, ponieważ jego ujemna zawartość jest atypowo niska i osiąga poziom znikomej społecznej szkodliwości. Zgodnie z treścią art. 1 § 2 k.k. nie stanowi przestępstwa czyn zabroniony, którego społeczna szkodliwość jest znikoma. Stosownie zaś

do treści art. 115 § 2 k.k. przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu Sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. O znikomości społecznej szkodliwości czynu zabronionego może przesądzić jedynie kompleksowa ocena, zarówno przedmiotowych, jak i podmiotowych przesłanek wartościowania takiego czynu, które łącznie - a nie każda z nich z osobna - wykazywać muszą subminimalny ładunek tej szkodliwości (tak wyrok Sądu Najwyższego z 3 lutego 1997 roku, II KKN 135/96, Orz. Prok. i Pr. 1997, Nr 6, poz. 2). W każdym razie oceny tej nie można sprowadzać do ogólników, ale wskazać należy konkretne jej kryteria, ze szczególnym uwzględnieniem szkody powstałej w wyniku przestępstwa. O znikomości społecznej szkodliwości czynu można mówić wtedy, gdy ujemny jego ładunek jest subminimalny. Znikomość społecznej szkodliwości zachodzić musi zarówno po stronie podmiotowej, jak i po stronie przedmiotowej. Innymi słowy, musi być wypadkową ujemnej zawartości elementów podmiotowych i przedmiotowych, sprawiając, że społeczna szkodliwość czynu jest znikoma oraz znikoma jest jego zarzucalność (por. wyrok Sądu Najwyższego z 19 czerwca 1996 r., sygn. III KRN 32/96, Prokuratura i Prawo 1996, nr 12, s. 7). Należy zwrócić uwagę, że wprowadzenie przez ustawodawcę kryterium wysokości stopnia społecznej szkodliwości czynu w odniesieniu do popełnianych przestępstw miało umożliwić zróżnicowanie czynów w zależności od społecznej reakcji, jaką mogą budzić. Jego użycie w odniesieniu do danego czynu pozwala stwierdzić jak mocny pejoratywny ładunek emocjonalny w społeczeństwie niesie za sobą konkretne działanie stypizowane w określonym przepisie ustawy. Podstawę ustalenia w tym zakresie stanowi art. 115 § 2 k.k.

W rozpoznawanej sprawie Sąd uznał, że społeczna szkodliwość czynu zabronionego popełnionego przez oskarżonego jest znikoma. Złożyła się na to kompleksowa ocena – zarówno przedmiotowych, jak i podmiotowych przesłanek wartościowania zarzucanego mu czynu. Z punktu widzenia prawa karnego, zachowanie ww. nie było groźne i nie przekraczało znikomego stopnia społecznej szkodliwości. Choć zachowania oskarżonego wypełniały znamiona przestępstw z art. 59 ustęp 1 oraz art. 62 ustęp 1 ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, to nie należy tracić z pola widzenia kontekstu całej sytuacji. Należy wskazać, że oskarżony prowadzi legalną działalność, gdyż posiada wszystkie niezbędne w tym zakresie zezwolenia. Nigdy wcześniej nie miał z tego tytułu problemów, które skutkowałyby przypisaniem mu odpowiedzialności karnej. Zarówno z jego twierdzeń, jak i z uzyskanej w toku postępowania sądowego opinii biegłego z zakresu fizykochemii i toksykologii, wynika, że przekroczenia dopuszczalnego progu zawartości THC w środkach, których dotyczy sprawa, były niewielkie oraz że ze względu na bardzo wysoką zawartość w nich CBD nie mogły one wywoływać skutków w postaci odurzenia. Mimo że w świetle obowiązujących przepisów stanowią one środki odurzające, to w praktyce, ze względu na ich skład chemiczny, nie można im przypisać takiego charakteru. Ziele konopi, którym handluje oskarżony, sprowadzane jest z zagranicy, więc nie bez znaczenia jest również fakt, że w innych krajach granica procentowej zawartości THC kwalifikująca daną substancję jako środek odurzający – we Włoszech jest 0,6%. Jak wynika z opinii biegłego, całkowite wyeliminowanie tego związku chemicznego z roślin tego gatunku jest niemożliwe.

Podkreślić przy tym należy, że działanie oskarżonego było incydentalne, oskarżony nie był dotychczas karany, karta 659 akt. W tym miejscu należy podkreślić, że Sąd nie przyzwała tym samym na tego typu zachowania, niemniej jednak nie można nie zauważyć, że w tej sprawie pojawiają elementy pozwalające sądzić, że sprawa nie jest szkodliwa społecznie, do tego rozegrała się tylko w tym konkretnym, niepowtarzalnym splocie okoliczności, a oskarżony to nie jest osoba z zasady skłonna do naruszania norm prawnych. Wynika to z faktu, że przed rozpoczęciem swojej działalności gospodarczej postarał się o uzyskanie wszystkich niezbędnych zezwoleń oraz regularnie badał wprowadzane na rynek produkty. Przedmiotowa sprawa stanowi rysę na jego nieposzlakowanej opinii, już to, że uczestniczył w przedmiotowej sprawie w roli oskarżonego stanowi dla niego dostateczną dolegliwość. Swoją postawą przed Sądem dał wyraz temu, że nie będzie naruszać norm prawnych i społecznych. Z kolei zasady doświadczenia życiowego nie pozwalają przyjąć, aby społeczeństwo co do zasady było zainteresowane tym, by każdy taki czyn – jak aktualnie rozpatrywany, był napiętnowany karą wymierzoną przed Sądem. Jeśli zaś ten konkretny,

zindywidualizowany czyn nie jest czynem karygodnym, zachodzi konieczność umorzenia postępowania na podstawie art. 17 § 1 punkt 3 k.k., co też w niniejszej sprawie uczyniono.

☐ 3.5. Uniewinnienie

Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia

KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE

<i>Oskarżony</i>	<i>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</i>	<i>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</i>	<i>Przytoczyć okoliczności</i>
	----	----	----

INNE ROZSTRZYGNIĘCIA ZAWARTE W WYROKU

<i>Oskarżony</i>	<i>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</i>	<i>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</i>	<i>Przytoczyć okoliczności</i>
	----	----	----

INNE ZAGADNIENIA

W tym miejscu Sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę

7. KOSZTY PROCESU

<i>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</i>	<i>Przytoczyć okoliczności</i>
2	Orzeczenie co do kosztów uzasadnia przepis art. 632 punkt 2 k.p.k., zgodnie, z którym, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, w razie uniewinnienia oskarżonego lub umorzenia postępowania koszty procesu ponosi – w sprawach z oskarżenia publicznego – Skarb Państwa, z wyjątkiem należności z tytułu udziału adwokata lub radcy prawnego w charakterze pełnomocnika pokrzywdzonego, oskarżyciela posiłkowego albo innej osoby.

PODPIS

